

Osecký zpravodaj

Moudrá sova

Zpravodaj č.4, 11. 1. 2020

Milí sousedé,

poslední tři měsíce utekly jako voda a vy držíte v ruce čtvrté, poslední vydání Moudré sovy za uplynulý rok. Adventní čas jsme přivítali společně při rozsvícení vánočního stromku na návsi. Jak jste si jistě všimli, letos jsme se rozhodli nezůstat jen u jednoho a rozsvítili jsme jich hned pět najednou. A tak nám po celý advent svítila náves nejen v Oseku, ale i v ostatních našich osadách. O týden později jste měli možnost zaposlouchat se do tónů vážné hudby na adventním koncertě, v krásných prostorách oseckého zámku a alespoň na chvíli zapomenout na starosti a předvánoční shon. S některými z vás jsme společně strávili Silvestr, oslavili jsme konec roku a za doprovodu ohňostroje přivítali ten nový.

Nejkrásnější svátky v roce jsou za námi a já doufám, že jste si je všichni užili v pohodě a ve zdraví. Že jste prožili čas naplněný klidem a radostí v kruhu svých nejbližších. Svých rodin a přátel. Ne všichni lidé kolem nás mají takové štěstí. Je celá řada těch, kteří jsou osamoceni, nemocní anebo se ocitli v těžké životní situaci. Na konci každého roku přichází čas k zamyšlení a zhodnocení toho, co jsme v tom uplynulém prožili, co se nám povedlo a co jsme třeba nezvládli. Vzpomeňme si tedy vždy i na tyto lidi a snažme se každý pomoci jakoukoliv formou. I sebemenší maličkost, podaná pomocná ruka nebo jen vlídné slovo dokážou zázraky. Každý den si važme obyčejných věcí, važme si slušných lidí kolem sebe a hlavně si važme zdraví.

Touto cestou bych vám, milí sousedé, chtěla do nového roku popřát hodně štěstí, zdraví, lásky a mnoho úspěchů ve vašem osobním i pracovním životě. Navzájem si popřejme, ať nám naše vesnice i nadále vzkvétá a postupnými krůčky ať se rozvíjí ke spokojenosti nás všech.

Pevně věřím, že nadcházející rok s tímto magickým číslem 2020 nám všem přinese jen to dobré.

Vaše starostka

Jitka Brejchová

Obec informuje

Poplatek za vodné a stočné zůstává beze změn

Na listopadovém zasedání obecního zastupitelstva se jednalo mimo jiné o výši částky vodného a stočného pro rok 2020. Členové jednohlasně odsouhlasili, že pro letošek zůstane beze změn, tedy ve výši 25 Kč bez DPH za jeden

kubík odebrané vody a 17 Kč bez DPH (stočné). Vodu obec poskytuje také Velké Turné, které stejný objem (1 kubík) prodává za 22 Kč bez DPH. Současným trendem bývá pozvolné navyšování ceny, aby se z velké části pokryly náklady spojené nejen s odběrem vody jako takovým, ale také s nutnou údržbou vodovodů a vytvořením si finanční jistoty pro případ havárií. V loňském roce došlo k navýšení o 1 Kč, což byla změna spíše symbolická, náklady nejsou ani tak pokryty v plné výši. V posledních týdnech roku byl uskutečněn odečet vody z vodoměrů umístěných v každé domácnosti a na začátku února najdeme v poštovních schránkách vyúčtování. Splatnost bude do 31. 3. 2020 a nabízejí se dvě možnosti úhrady – bankovním převodem či platbou hotově na obecním úřadě.

Ani za vývoz odpadu občané nezaplatí více

Také částka za odvoz komunálního odpadu připadající na každého obyvatele zůstává stejná – 500 Kč. Tuto službu od loňského roku poskytují Technické služby Strakonice a pravidelný svoz připadá vždy na každé liché úterý. Svoz probíhá i ve dni státem uznaného svátku připadající na tento den. K mírnému zvýšení cen došlo však ze strany poskytovatele – částka účtována za vjezd do obce se zvýšila na 4000 Kč bez DPH a suma za odvoz a zpracování tuny odpadu činí 760 + 500 Kč bez DPH. Nezajímavá není ani informace o částce za vývoz jednoho kontejneru tříděného odpadu (tuto službu zajišťuje firma ROS) – 298 Kč (s DPH) za kontejner na plasty, 259 Kč za kontejner na papír a 305 Kč za ten obsahující sklo. Pětisetkorunová částka zůstává neměnná již sedm let, poslední navýšení proběhlo v roce 2012.

Registrace každého psa je povinná

Každý obyvatel vlastníci psa je povinen obeznamit s touto skutečností obecní úřad. Pokud majitel vlastní psa již několik let, tato skutečnost je známa a nahlásit změnu by měl přijít jen v případě, že jeho pes zemře. Poplatek za jednoho psa činí 120 Kč, za druhého a každého dalšího 180 Kč. Seniorům, kteří dovrší 65 let svého věku, je tato částka snížena na 60 Kč, ve druhém případě na 90 Kč.

Obec nabízí byt k pronájmu v místním Domově s pečovatelskou službou

Obec Osek informuje, že zájemci o pronájem volného bytu v Domově s pečovatelskou službou mohou své žádosti předkládat na obecním úřadě každý všední den během úředních hodin. Veškeré informace o nákladech a službách zde poskytovaných jim budou sděleny osobně.

Modernizace veřejného osvětlení v Petrovicích

V Petrovicích probíhají práce na veřejném osvětlení - stávající vzdušné vedení osvětlení je pokládáno do země a dochází také k výměně stožárů a svítidel. Po řádném zhodnocení všech cenových nabídek se zastupitelstvo rozhodlo tímto pověřit firmu Elektrostav Strakonice s.r.o., která podala nejnižší cenovou nabídku (399 775 Kč bez DPH). Práce by měly být ukončeny během února letošního roku. Obec podala žádost o dotaci z Programu obnovy venkova poskytovanou Jihočeským krajem pro rok 2020. Dotace by mohla dosáhnout výše 292 000 Kč, na konečný verdikt komise si budeme muset ještě nějaký čas počkat.

Místním spolkům byly opět poskytnuty finanční dotace od obce

Každoroční neinvestiční finanční příspěvky jsou poskytovány místním spolkům již několik let a jsou určeny k částečnému pokrytí nákladů provozu každého z nich. Nejedná se výlučně jen o spolky se sídlem přímo zde, ale i o ty, které poskytují své služby místním obyvatelům (např. Jihočeské centrum pro zdravotně postižené nebo Oblastní charita Strakonice). Na prosincovém zasedání zastupitelstva členové jednali o výši příspěvku, který každému spolku či sdružení poskytnou. Ty musejí vždy do konce kalendářního roku řádné zacházení s poskytnutými financemi doložit. Finanční výbor je poté povinen poskytnuté faktury a účtenky zkontrolovat a vytvořit o všem zápis. V roce 2020 budou čerpány v následujících výších:

TJ nohejbal	15 000 Kč
Myslivecké sdružení Bárovka	13 000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů Osek	20 000 Kč
TJ stolní tenis	30 000 Kč
Oblastní charita Strakonice	10 000 Kč
Český svaz žen	45 000 Kč
Tělovýchovná jednota Osek	225 000 Kč
Jihočeské centrum pro zdravotně postižené a seniory	3 000 Kč

rozděleno na dvě části – 40 000 Kč na pořádání oslav 130 let výročí SDH Jemnice a sraz rodáků a 15 000 Kč na činnost sboru

Zimní halové turnaje v kopané jsou v plném proudu

Na umělém povrchu v místní hale se již poněkolkáté konají velmi oblíbené turnaje v kopané. První hvízd písťalky se ozval 30. listopadu a koloběh zápasů bude ukončen 29. února 2020. Turnaje probíhají v pěti kategoriích – mladší přípravka, starší přípravka, mladší žáci, starší žáci a dorost. V nadcházejících víkendech bude zcela jistě zvýšen provoz i počet zaparkovaných automobilů v obci, proto prosíme všechny obyvatele o shovívavost.

Lucie Mrkvičková

Sympatická hostinská Jitka nabídne utopence i medového Jacka Danielse

Podle některých je pohostinství srdcem každé vesnice. Probíhá tam veškeré kulturní dění, scházejí se lidé všech generací, a kdyby mohly stěny mluvit, nestačili bychom se divit. V polovině loňského roku, poté, co dali stávající nájemci výpověď z nájmu, byla obecní hospoda otevřena jen jeden den v týdnu. Během omezeného provozu se objevilo několik zájemců, kteří měli chuť vdechnout místu nový život a postarat se o všechny živné pocestné i stálé hosty, kteří sedávají každý večer na stejných místech. Tohoto úkolu se v říjnu loňského roku zhostila parta lidí kolem přátelské Jitky Bursové. Otevírají každý čtvrtek, pátek a sobotu a s úsměvy na tvářích vítají všechny bez rozdílu.

Jitko, kdy se poprvé objevila myšlenka provozovat hospodu u nás v Oseku?

Jitka: O hospodě v Oseku jsem se dozvěděla někdy v polovině září a ihned jsem věděla, že o ní budeme uvažovat. Jedním z důvodů byl ten, že jsme už v té době měli hospůdku ve Velké Turné a byla by pro nás výhoda pokrýt větší oblast na jedné trase.

Jak jste zmínila, provozujete hospodu zároveň i ve Velké Turné. Je těžké pokrýt obě dvě místa a kolik vás na to vlastně je?

Jitka: No těžké...někdy jsou trošku zmatky. Myslím si, že zatím vše zvládáme. Uvidíme, co přinese období plesů a maškarních. Jsme čtyřčlenný kolektiv.

V čem se hospody liší a co mají naopak společného?

Jitka: Řekla bych, že se liší snad ve všem. Znatelný rozdíl je ve velikosti sálů i výčepu. V jedné se čepuje pivo tlačené kompresorem a v té druhé Biogonem. A co mají společného? Nás a pracovní dobu (směje se).

K naší hospodě patří poměrně velký sál, který umožňuje konání plesů, zábav atd. Vnímáte to jako výhodu? Jaké akce jste již zajišťovali?

Jitka: Jestli je to výhoda? To se asi nedá jednoznačně říci. V Turné máme sál o dost menší a plesy pořádáme také, tam to částečně kompenzuje větší výčep. Na druhou stranu, pro menší skupinku lidí je pak menší sál útulnější. Při akci jako byla Mikulášská nadílka se větší sál rozhodně hodil, děti měly dost prostoru na běhání...a při plesech dospěláci na taneček. Výhody určitě ukáže plesová sezóna. Zatím jsme tu krátkou dobu a máme za sebou Dušičkovou zábavu, troje narozeniny, rozsvícení vánočního stromku, Mikulášskou, Silvestr a někde mezi různá zasedání a posezení.

Která z akcí pro vás byla nejzajímavější a na kterou přišlo nejvíce lidí?

Jitka: Pro mě osobně bylo zajímavé rozsvícení vánočního stromku, protože to pro mě byla úplně nová zkušenost. V hospodě byla nejzajímavější Mikulášská nadílka a posezení se seniory. Na obě akce přišlo opravdu dost lidí.

Plánujete i vy sami pořádat nějaké tématicky zaměřené akce?

Jitka: (směje se) Zkoušeli jsme uspořádat posezení s harmonikou a moc to nedopadlo...tedy spíše vůbec. Přišel jeden pár a to bylo celé. Ono by se dalo říci, že naštěstí, protože výběr hudebníků byl opravdu nepovedený. Na druhou stranu, kdybychom pozvali placenou hudbu a nedorazili by žádní lidé, také by to pro nás nebylo dobré. Určitě ještě pozveme kytary a potom se uvidí.

Co je největším úskalím místa? Je to nedostatečné zázemí pro kuchyňku, způsob vytápění nebo něco jiného?

Jitka: Kuchyňka nás netrápí. Nemáme v plánu vařit, takže je dostačující. Spíše si myslím, že výčep je příliš malý a od toho se pak odvíjí zbytečné vytápění sálu.

Nabízíte v novém roce nějaké nové nápoje nebo dokonce i jídla?

Jitka: Od 1. ledna 2020 máme nově v nabídce utopence a určitě budou i nakládané hermelíny. Nabídku nápojů stále rozšiřujeme, ještě se doplní minimálně o medového Jacka Danielse.

Zažila jste někdy během svého působení v pohostinství (nejen v Oseku) nějakou nebezpečnou situaci a pokud ano, neodradilo vás to?

Jitka: Během uplynulých let strávených obsluhou v non-stop baru těch nebezpečných situací pár určitě bylo. Několikrát se k problému musela přivolat i ochranka, ale rozhodně žádná z těchto situací nemá vliv na to, abych přestala dělat to, co mám ráda.

Jaké je vaše oblíbené pivo a jaké vlastně točíte?

Jitka: Mezi moje oblíbená piva určitě patří Klostermann ze strakonického pivovaru. To je prostě mňamka. V obou hospodách čepujeme Otavského zlatého též ze Strakonice a u vás v Oseku čepujeme i Kozla 10°.

Zajišťovali jste také občerstvení na adventních trzích. Byla tahle akce v něčem náročná nebo šlo vše hladce?

Jitka: Náročnost této akce spočívala hlavně v přípravách - vše pro nás bylo nové. Prodalo se 200 klobás a asi 50 litrů svařáku. Upřímně řečeno, vůbec nevím, co se dělo kolem nás.

Viděla jsem postavený stan, jak pod ním probíhají přípravy a když jsem měla čas se znovu rozhlédnout, už tam téměř nikdo nebyl. Po celou dobu stála fronta, klobásy se nestíhaly propékat a svařák tekł proudem do úplného konce.

Kdo je podle vás nejlepší zákazník? Stálý host neboli štamgast nebo děti, které kupují limonády a sladkosti?

Jitka: To nejde jednoznačně říci. Bez štamgastů by to v hospodě snad ani nešlo, ale jednou za čas na akcích pro děti jsou limonády a mňaminky samozřejmě dobrý kšeft.

Jitka Bursová, Lucie Mrkvičková

Ilustrační fotografie

Výšlapy a procházky jsou stále oblíbenější zábavou

V předvečer říjnového výročí Republiky jsem potkala skupinu pocestných. „Mladá paní, kudy nejkratší cestou do místní hospody?“ ptali se mě s úsměvem. Jejich oděv a batohy na zádech mě dlouho nenechaly na pochybách – tak tihle mají zcela jistě namířeno na večerní procházku a chtějí si dát něco dobrého na zahřátí ještě před začátkem. Ona totiž místní „nálevna“ byla výchozím bodem akce, kterou již pošesté zajišťoval Bohouš Pajdla společně s dalšími „kumpány“. Letos byl termín trochu posunutý, ale počasí i tak přálo a příjemně tajuplnou atmosféru vycházky si mohlo vychutnat 60 účastníků. Akce byla očividně zajímavá pro všechny věkové kategorie, protože nejmladším účastníkem byl čtyřletý Vojta Flandera a nejstarším pravděpodobně pan Václav Šípek.

„Směr tradiční trasy jsme chtěli původně otočit, ale domluvili jsme se, že z prostřední cesty v tomto směru budou lépe vidět rozsvícené hroby na hřbitově. Vždyť akce se konala týden před

Dušíčkami. Příchod od Radomyšle a pohled do otevřených dveří spoře osvětleného kostela (to je doména pana Cardy z Radomyšle, který nám vždy kostel ochotně otvírá), je mnohem zajímavější než od židovského hřbitova,“ přibližuje trasu a nezaměnitelnou atmosféru místa Bohouš Pajdla. Krajina mezi Osekem a Radomyšlí není zajímavá jen pro místní obyvatele. Tuto skutečnost potvrzuje účast asi dvacítky „přespolňáků“. „Když jsem se kolem 13. hodiny vydal vyznačit trasu, ozval se mi v kapse telefon: ‘Hele, my tedy vyrážíme, ale běda ti, jestli nebude otevřená hospoda’. Uvědomil jsem si, že jsem e-mailem zval i kamarády mimo Osek, ale že se někdo vydá pěšky z Katovic, mě ani ve snu nenapadlo. Navíc přesvědčil i bratra a další dva kamarády. A tak „hrdinou“ tohoto ročníku je pro mě kamarád Petr Bradáč se svými přáteli z Katovic. Opravdu dorazili v 16:30 a stihli i „pivko na start“. Naštěstí za nimi dorazila i dámská část výpravy, která poutníky dopravila po akci autem domů. Asi jim to budu muset oplatit a vydat se do katovického kempu, který je zase jejich doménou a je tam moc hezké posezení,“ dodává s úsměvem Bohouš.

Že organizátoři s nadšením přivítali opravdu všechny účastníky, i ty přespolní, svědčí fakt, že ten, kdo zdárně došel do konce, nezakopl o kámen, výmol ani nepřekročil bludný kořen, byl odměněn. „Proviantního zabezpečení se perfektně zhostil Vašek Pelcner. Jeho guláš byl výtečný a účastníci nešetřili chválou. Chvály bylo tolik, že Vaškovi vyhrkly na chvíli i slzy dojetí. Při přípravě a výdeji mu zdárně sekundoval Albín Korvas. Když jsem měl obavu, jak odhadneme množství občerstvení pro účastníky, odbyl mě slovy: ‘O to se nestarej, to je můj problém’. Nevím, jak to dělá, ale opět mu to vyšlo a snad byli všichni spokojeni. Ještě jednou díky.“ A jak Bohouš celou akci zhodnotil? „Vše proběhlo bez problémů a k průběhu snad jen to, že díky již známé trase byla procházka prakticky individuální. Chtěl jsem využít přítomnosti Jirky Rosslera a místo tradičních informací a pověstí seznámit účastníky s příběhem o jeho pradědečkovi Josefu Rosslerovi Ořovském, který přivezl první lyže a se svým bratrem sjeli první sjezdovku v Čechách, a to Václavák od Národního muzea na Můstek. Bohužel se Jirka omluvil, a tak tyto zajímavé až neuvěřitelné informace nevyzněly tak, jak jsem si představoval. Souhlas s otevřením kostela, počasí, tma jako ze slabikáře, hudební produkce a výtečný guláš – vše vyšlo na jedničku.“

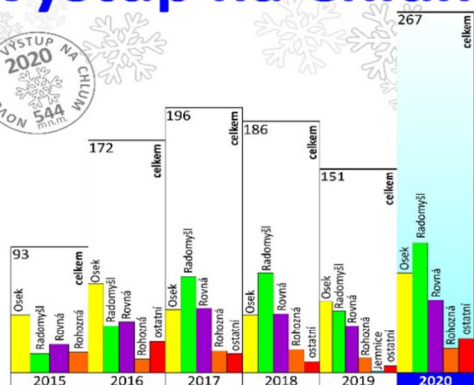
Jak to bylo na Nový rok?

Lenošení u televize a lelkování nebylo Osečákům dopřáno ani první den nového roku. Opravdu výstavní počasí a davy lidí připomínající barevné korále na niti vlnící se stejným směrem je donutilo opustit teplá místa na pohodlné sofa. Na kopec Chlum letos zamířil rekordní počet turistů. Číslo bylo tak veliké, že překvapilo opravdu všechny. Nejmladším účastníkem byl Kristián Brod, kterému bylo pouhých deset týdnů, a cestu spokojeně prospal v nosítku u maminky. Nadšenkyní z největší dálky byla Vladka Cosier (za svobodna Šimová), která s dětmi přijela na svátky z Londýna a nenechala si výstup ujít. „Nával na vrcholu byl tentokrát tak velký, že se tvořily fronty. Nejdřív nám došel svařák (20 litrů). Ten jsme nahradili čajem vylepšeným rumem...no a potom nám došly i medaile (už jsem zadal dotisk). Za zmínku stojí i účast psích kamarádů, která by tentokrát vyšla na menší výstavu psů rozličných plemen.“ Výšlap má i veselou dohru – David Andrlík vymyslel soutěž o nejlepší fotku dokumentující letošní výšlap, která bude odměněna lahví kvalitní whisky. Všichni účastníci, kteří fotili, se mohou se svým více či méně uměleckým kouskem do improvizované soutěže přihlásit a po vyhodnocení fotografií uveřejníme nejzdařilejší fotky ve zpravodaji a na stránkách obce.

Bohumil Pajdla, Lucie Mrkvičková

Na cestách při novoročním výstupu na Chlum bylo opravdu těsně

Děkujeme!

Kdyby jste se chtěli podílit o fotografie z výstupu, tak je můžete zaslat na email: bohumi.pajdla@seznam.cz
 Autora nejzajímavějších fotografií z letošního výstupu oceníme lahvi Tullamore DEW Original 0,7 l.
 Vybrané fotografie budou zveřejněny na stránkách obce Osek (www.obec-osek.cz).

SOUTĚŽ

Děkujeme a příští rok se budeme opět těšit na setkání na vrcholu Chlumu.

Barborkovi, Lenka Korvasová – organizátoři akce

Do zvířecího azylu Sirius v Záhoří u Písku zamířily vaše dárky

helénistický názor o kulatosti Země. Snaha najít nové cesty do Asie, objevit nová naleziště drahých kovů vedla k prvním námořním plavbám a k zakládání zámořských kolonií. V západní Evropě nastal novověk. Nastal rozvoj obchodu, přístavů, loděnic, bank i prvních manufaktur. Ke změnám docházelo ve všech oblastech života lidí. Města bohatla řemeslnou výrobou i obchodem a představitelé měst usilovali o podíl na politické moci. Bohatá pozemková šlechta scelovala pozemky, zakládala velkostatky a zaváděla modernější formy hospodaření a bohatla. Nižší šlechtě často k modernizování zemědělské výroby chyběly prostředky, a tak setrvala na starém méně produktivním hospodaření a chudla, nebo se přiklápěla k lapkovství.

Středověké státy byly monarchiemi. Vládl jim panovník. Vedle panovníka sice stály zemské sněmy tvořené představiteli významných šlechtických rodů a církevních hodnostářů, ale jejich pravomoc byla omezená. V novověkých státech zemské sněmy usilovaly o větší podíl moci na správě státu.

16. století přineslo Evropě rozvoj, ale přineslo i problémy. Španělsko dováželo ze svých amerických kolonií zlato a stříbro, a to vedlo k znehodnocování měny a růstu cen. Zasažení byli hlavně poddaní, kteří na městských trzích dostávali za své produkty méně a také nižší šlechta vlastnila jen jednu, či dvě vsi. Rozmáhalo se lapkovství, mnohdy se ho účastnili i šlechtici. Postavení poddaných zhoršovaly i změny klimatu, sucha a ochlazení. Konec 16. století bývá také označován jako malá doba ledová.

Opět došlo na hledání viníka zhoršujících se poměrů. Našel se brzy. Rozmařilý život církevních hodnostářů, včetně renesančních papežů, vyvolal vlnu kritiky. V Německu Martin Luther (vycházel z myšlenek M. Jana Husa), ve Francii Jan Kalvín, ve Švýcarsku Ulrich Zwingli, v Anglii i sám král Jindřich VIII. požadovali reformu církve a založili nová náboženství. Ta všechna byla označována jako náboženství protestantská. K nim se počítali i čeští utrakvisté (tj. pod obojí). Situace v církvi byla natolik závažná, že se jí zabýval i církevní koncil konaný v Tridentu v letech 1545 až 1563, který nejvíc napadané nešvary zakázal. Církevní ideologií navíc otřásl i obeplutí zeměkoule. Mnozí začali přemítat, jestliže se církev mýlila v tvrzení, že země je placka plovoucí v oceánu, nemýlí-li se i v jiných tvrzeních.

V 16. století kromě náboženských rozbrojů nekončily spory měst a šlechty o zastoupení na

zemských sněmech a přibýly i požadavky na větší podíl šlechtických sněmů na správě země.

Obrovské hospodářské a náboženské změny byly provázeny i rozpory v mezinárodní politice. 16. století přineslo strmý politický vzestup rodu Habsburků. Stali se římskoněmeckými císaři, obratnou sňatkovou politikou získali Španělsko i s jeho koloniemi, český a uherský stát. S podporou katolické církve usilovali o univerzální evropský stát pod jejich vládou. Ale o první místo v Evropě usilovaly i Anglie, Francie, na začátku 17. století o sobě dávalo slyšet i Švédsko. Rozpory mezi mocnostmi byly další příčinou třicetileté války.

Všechny výše uvedené příčiny se projevovaly i v českém státě, který stejně jako uherský od roku 1526 patřil k rakouskému soustátí. České stavy v 16. století vymohly náboženské ústupky – Českou konfesi a Rudolfův majestát zaručující do té doby nejširší náboženskou svobodu. Současně intenzivně jednaly se stavy ostatních korunních zemí (Moravy, Slezska, Lužice) o vytvoření konfедераční smlouvy. Měla se stát základním zákonem upravujícím práva panovníka a práva stavů. Pravomoc panovníka značně omezovala. Král měl být stavy volen, za jeho života neměl být korunován jeho následník. Stavům dávala právo v případě potřeby zvolit direktorskou vládu, která měla zemi vládnout a dokonce i postavit armádu. Čeští stavové o konfederaci neúspěšně vyjednávali s císařem Rudolfem II. i jeho nástupcem Matyášem. Ten navíc proti konfедераčním požadavkům prohlásil následníkem synovce Ferdinanda a vyjednal korunovaci. Tak byl na květen 1618 svolán stavovský sněm do Prahy a na něm došlo k události, které třicetiletou válku odstartovaly.

Třicetiletá válka měla několik etap. První byla tzv. válka česká v letech 1618 až 1620. Na květnovém sněmu 1618 zvolili přítomní stavové třicetičlennou direktorskou vládu. (Z našeho regionu byl členem direktorské vlády Pavel Kavka z Říčan a na Dubu, jeho předci drželi Štěkeň, Petr ze Švamberka na Třeboni, Orlíku, Zvíkově a Kestřanech, za městský stav pražský měšťan ale strakonický rodák Valentin Kochan z Prachové.) Direktorskou vládu podporovala většina české šlechty, mnohdy i katolíci (pokud stavovská armáda vítězila), oddaným stoupencem direktorské vlády byl i osecký Zdeněk Čejka z Olbramovic.

Na znamení nesouhlasu s vládou habsburskou vyhodili z okna pražského hradu dva z císařových místodržících, Slavatu a Martinice. Císař postavil proti vzbouřeným stavům armádu, ale armádu postavila i direktorská vláda. Válka začala.

Stavovská armáda měla na počátku války podporu velké části šlechty i měšťanů, dokonce jsou doloženy i sympatie poddaných, vesměs příslušníků protestantských církví. V počátcích války byla docela úspěšná. V létě 1619 se stavovská armáda dostala až k Vídni a odstřelovala císařské sídlo. Jenže se blížily žně, a tak stavovští velitelé vojsko rozpustili, aby se vojáci mohli věnovat sklizni.

To není jediná podivnost v této válce. V roce 1919 zemřel český král císař a římskoněmecký císař Matyáš, české stavy Matyášova nástupce Ferdinanda (na rozdíl od moravských stavů) za krále neuznaly a vybraly jiného krále, teprve osmnáctiletého Fridricha Falckého. Místo Matyáše bylo třeba zvolit nového římskoněmeckého císaře. Ferdinand Habsburský, odmítnutý český král, byl zvolen císařem, a to českým i falckým volebním hlasem.

S podzimem 1619 se situace ve válce obrátila. Do války se aktivně zapojil bavorský vévoda. Císař Ferdinand II. byl finančně podporován papežem, vojensky Bavors, zatímco českým stavům peníze docházely a předpokládání spojenci se do války raději nepletly. Do Čech z jihu vstupovaly od Lince a od Pasova dvě armády, císařská a bavorská. Zatímco první fáze české války se našich obcí nijak zvlášť nedotkla, vojenské akce probíhaly východněji, její závěrečnou fázi pocítily velice silně. V létě 1620 vtrhli do Pootaví uherští jezdci, obsadili Strakonice, a než se stáhli, vypálili Dražejov, Střelu a Katovice. Císařská a bavorská armáda postupovaly od hranic a cestou ničily především statky vzbouřenců. V dobytých městech usazovaly vojenské posádky.

Pokračování článku v příštím vydání zpravodaje...

Jana Vačkářová

Děti si krátily čekání na Ježíška

Na 14. a 15. 12. jsme pro děti připravili vánočně laděný víkend. Lepili jsme společně co nejdelší papírový řetěz, hledali hvězdičku v rozkrojeném jablíčku, děti se naučily vyrobit si svíčku z barevného vosku, šli jsme do lesa ozdobit zvířátkům dobrotami vánoční stromček, hráli jsme "oříškové hry".

Těšili jsme se, že napadne sníh a bude pořádná koulovačka! Sníh nikde, tak jsme vyrobili papírové

koule a zkoulovali Matěje. Venku pak krásně foukal vítr, tak jsme konečně pouštěli draka- čekal na nás na zahradě od podzimního setkání, kdy pro změnu nefoukalo vůbec. Vypadá to, že sníh si užijeme, až budeme společně vítat jaro:)

Druhý den jsme si vyrobili ozdoby na stromček, pouštěli si lodičky ze skořápek ořechů, zdobili a baštili perníčky-Adélka nám k tomu krásně hrála na flétnu koledy. Nechybělo ani poznávání a hledání stop ve sněhu. Bez sněhu. To bylo největší dobrodružství. Předcházelo mu seznamování s živočichy (na obrázcích), které můžeme potkat v našem okolí. Pak si každý vybral stopu jednoho z nich, měl za úkol zapamatovat si, jak vypadá, a vydali jsme se do přírody hledat stopy - místo ve sněhu natištěné na bílém papíře, ukryté pod klacíkem, za keřem... Děti měly obrovskou radost, když objevily a poznaly svoji stopu, kterou hledaly!

Na závěr jsme si na zahradě zapálili prskavky, zazpívali koledy a udělili cenu za nejvěrnějšího táborníka Stáníkovi-účastnil se všech dosavadních akcí našeho spolku Montessori zahrada.

Byl to nádherný víkend a nakonec ani nikomu nevadilo, že sníh, na který jsme se tolik těšili, nenapadl.

Michaela Medová

Třetí adventní koncert a jeho jedinečná atmosféra

Reprezentační sál DOZP se opět po roce oděl do slavnostního. Místnosti dominoval vkusně ozdobený vánoční stromek, z něhož na návštěvníky pomrkávala světylka teple žluté barvy, na opačném konci sálu zdobily římsu velkolepého krbu dva adventní věnce. Světla se odrážela ve velkých prosklených francouzských oknech, které nabízely pohled do setmělého zámeckého parku. Atmosféra, která zde panuje, je nezaměnitelná a dodá každé akci konající se v těchto prostorách na důstojnosti. Židle připravené pro návštěvníky v pořadí již třetího adventního koncertu čekaly natěsnané jedna vedle druhé a přesto, jak se ukázalo krátce před začátkem koncertu, letos nestačily. Do zámku si totiž našlo cestu ještě o několik desítek milovníků hudby více než v loňském roce a některým tak nezbyvalo nic jiného, než si hudební zážitek vychutnat vestoje.

Průvodcem večera druhé adventní neděle byl pan Petr Šulista, kterého jistě netřeba představovat. Málokdo by byl vhodnější osobou – pan Šulista dlouhá léta působil v DOZP jako vychovatel i jako ředitel, vede zde stále hudební skupinu Osečanku a sám je zapáleným hudebníkem. Jak se v průběhu večera zmínil, kdysi hrával několik let na hudební nástroj zvaný fagot, který není příliš častý a má zcela nezaměnitelný zvuk. I když se poté věnoval hře na jiné hudební nástroje, jeho hluboký a tajemný zvuk jej nepřestává fascinovat. Během večera se svou produkcí postupně představili výborní hudebníci, které publikum zná již z předchozích dvou ročníků. Těmi byli především paní Jindra Jandová, která dala rozeznít klavíru, pan Lubomír Mráz z Radomyšle třímající v rukou klarinet, pan Jindřich Koman, fagotista, paní Jůlie Vlčková hrající na housle a v neposlední řadě paní Klára Sečanská Novotná, která zpívala. Letos si hudebníci přizvali také mladší generaci, kterou zastupovala dvojčata Stanislava a Alena Košáková (klarinet a basklarinet), Nicole Jandová (sopranový saxofon) a Denisa Poklopová, altová flétnistka, která již vystupovala na loňském koncertu. Pan Lubomír Mráz nám řekl: „Sestava na adventní koncerty zůstává takřka beze změn. Zapojením mladých účinkujících dotváříme program, mladí mají možnost se na koncertech potkat s vyspělými interprety a posouvá je to tak dál v jejich umělecké kariéře. Chceme také, aby byl program bohatší na hudební nástroje. Posluchač má tak možnost si vybrat z mnoha barevných tónů.“

Koncert i letos nabízel pestrou škálu skladeb hudebních mistrů zvukných jmen. Mohli jsme tak slyšet kusy od Jaroslava Ježka, Antonína Dvořáka, J. S. Bacha, Antonia Vivaldiho či Franze Schuberta a dalších. „Hudba do tohoto prostředí zkrátka patří. V době výstavby zámku bylo s prostory pro nástroje počítáno – viz. balkonek nad schodištěm, kde jsme také při jedné akci hráli. Právě akustika na schodišti je vynikající. Tam také hráli muzikanti při hodování, k tanci a poslechu. Myslím, že místo pod schodištěm sloužilo právě k tanci či poslechu a v sálku se mohli hosté bavit a stolovat,“ popisuje jedinečné prostory Lubomír Mráz.

Během přestávky se mohli návštěvníci občerstvit zákusky a horkým čajem nebo svařeným vínem a prohlédnout si prostory. Nutno říci, že bylo opravdu trochu těsno a bylo tak obtížné najít si pro sebe nějaký kout, ale každému se to snad nakonec podařilo. Pozvání pana ředitele DOZP Hájka opět přijal senátor Kratochvíle s manželkou, ředitel strakonické nemocnice pan Fiala a další. Otázkou zůstává, zda budou prostory kapacitně dostačovat i příští rok. Pan

ředitel Hájek by rád z koncertů udělal tradici a zdá se, že se mu to velmi dobře daří.

Vystupující při závěrečném potlesku

Moudrá sova dodává:

Pan Lubomír Mráz zve všechny obyvatele našich pěti vesnic na další kulturní akce. Především na operu s názvem Don Giovanni, kterou nastudoval radomyšlský divadelní spolek a ve které také sám vystupuje – konkrétně 28. 3. do Radomyšle, 4. 4. do Katovic a 18. 4. do Volyně. V Radomyšli bude 21. 1. vystupovat také Jakub Smolík. Předprodej vstupenek na úřadu městyse již probíhá.

Lubomír Mráz, Lucie Mrkvičková

Osecké ženy se postaraly o vydatné kulturní vyžití

Osecký Svaz žen již několik let myslí na všechny věkové kategorie obyvatel. Dokladem toho je několik kulturních akcí, které připravily v listopadu a prosinci loňského roku. Byly naplánované tak, aby nabídly dobrou zábavu a možnost setkat se s přáteli a sousedy téměř všem.

Pořádání akce nesoucí název „**Dušíčková zábava**“ možná mnohé překvapila, ale v žádném případě se nesnažila přiblížit se oslavám ve stylu Halloweenu, které se staly v posledních letech tolik populární i u nás. Název byl zvolen jednoduše proto, že datum akce připadl přesně na Dušíčky. Svátek všech svatých připomínala jen zapálená hřbitovní svíce na stole a sladká rakvička se šlehačkou, která byla naservírována každému účastníkovi. Hudební produkci měla zajistit stará známá kapela Golden Wings, ale ze zdravotních důvodů je musel nahradit jejich kolega. I přesto, že se nenápadně tísnil v rohu a o veškerou produkci se staral sám, jeho výkon si pochvalovali snad všichni tanečníci.

Vesnice se rozrůstají a přibývá hlavně hodně dětí. Kdyby měl vznešený **Mikuláš** se svým andělským a čertovským pomocníkem navštívit všechny doma, musel by začít už ráno a pořádně by se při tom zapotil. Proto už poněkolkáté chodí děti za ním. V místní obecní hospodě i letos naši nejmenší netrpělivě očekávaly příchod těchto postavíček a doufaly, že nedostanou jen nepopulární uhlí a brambory. Protože ten oseký Mikuláš je velmi shovívavý a umí dávat druhou šanci, i ti největší taškáři a nezbedníci dostali balíček různých laskomin. Čekání na Mikuláše si děti krátily v dílničce, kde si mohly vyrobit sněhuláka nebo čerta na klacíku od nanuku, přáníčko, nebo si vybarvit obrázek se zimní či vánoční tematikou. V 18:00 již ale nastražily uši. Mikuláš a anděl je vlídně vítali, čertíci byli letos dva, a tak některé z dětí i mírně pozlobili. Ty si ale již soustředěně v hlavě přeříkávaly sloky básniček nebo písniček. Organizátorkám trochu zatrnulo, protože připravily balíčky pro 50 dětí a sál opravdu praskal ve švech. Nakonec si ale mohly oddechnout – Mikuláš dětem rozdál 48 balíčků.

Nejen děti si mohly v prosinci zatančit a pobavit se. Podobnou příležitost měli i **senioři**, pro které bylo připraveno každoroční setkání. Stejně jako dětí, i jich se letos sešel rekordní počet – 38. Někteří z nich tak potkali své známé a kamarády po dlouhé době a měli si zcela jistě o čem povídat. Po úvodním slově starostky Jitky Brejchové následoval připravený program dětí. Ondřej Bláha z Petrovic zarecitoval báseň o Vánocích, kterou sám napsal, Adélka Brejchová zahrála na zobcovou flétnu skladbu z filmu Tři oříšky pro Popelku a O šípkových růžích a Veronika Divišová z Petrovic přidala koledy a skladbu od Eda Sheerana na příčnou flétnu. Následovalo vystoupení žen z hudebního uskupení Modrásek ze Sedlice, které si připravily několik vánočních písní a také koledy Jardy Pivničky z DOZP, který přišel potěšit hrou na flétnu. Letos však nechyběla ani harmonika. Pan Charvát z Rohozné hrál v průběhu celého odpoledne a hosté se k němu rádi zpěvem přidali.

Vítání roku 2020

Poslední den starého roku to na mnoha místech vypadá tak, jako bychom odhodili všechny starosti a problémy a s nadšením čekali na to, co přinese rok nový. Scházejí se přátelé či rodiny a u sklenky nebo dvou bilancují, skládají účty a připravují pomyslné čisté listy, které mohou opět začít hustě popisovat. Na místní čekali v sále obecní hospody dva „dýdžejové“, malé pohoštění i zábavná tombola. V té jste mohli najít některé velmi zajímavé artikly. Například pod cenou s názvem „Cesta kolem světa“ se ukrýval malý

globus a plastové letadélko, „Prohlídka zámku“ byl vlastně dárkově zabalený visací zámek, zatímco balíček s názvem „Wellness pobyt pro dva“ obsahoval pěnu a sůl do koupele a masážní olej. Pokud jste vyhráli hlavní cenu, kterou byla „Plastika prsou“, na stole se vám ocitla dvě plastová prsa, opět ve vkusném dárkovém balení. Když ze starého roku odpočítali rozjaření hosté poslední vteřiny, následoval barevný ohňostroj, obligátní přípítek a večerka, kterou jako každý rok zatroubil na trubku pan Václav Kovář.

Lucie Mrkvičková

Setkání seniorů mělo letos rekordní účast.

Nehtové studio Kateřina slaví čtvrt roku svého provozu

Ženy se rády zdobí a krásí už od nepaměti. Kateřina Kloudová, která v Oseku žije již dva roky, jim v této zálibě velmi ochotně pomáhá, a to od začátku října loňského roku, kdy si v nenápadné místnosti o rozloze pár metrů čtverečních otevřela svůj vysněný nehtový salón. „Už od mala se mi líbilo zdobení a lakování nehtů. Chodila jsem do nehtového studia a postupem času jsem si nehty začala upravovat sama se sadou pro začátečníky. Pak jsem začala upravovat nehty také mamce a kamarádkám. Tehdy vznikla myšlenka, že by se můj koníček mohl stát i mým zaměstnáním. K tomu jsem ovšem potřebovala pár zkušeností a akreditovaný kurz, bez kterého nelze získat živnostenský list,“ popisuje svou cestu k tomuto druhu podnikání Kateřina.

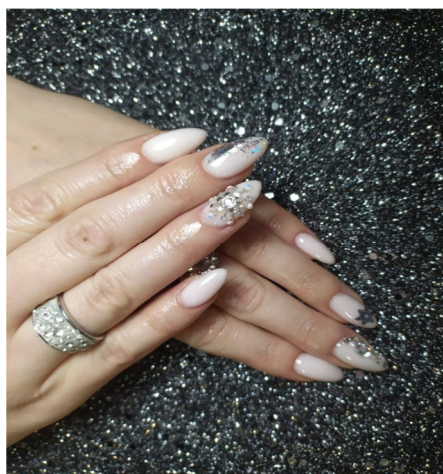
Salón umístěný v prvním patře budovy fotbalového areálu si postupem času upravila

k obrazu svému a vdechla mu jedinečnou atmosféru. „Určitě chci pro každou mou zákaznici příjemné prostředí a možnost relaxace. Nesmí chybět ani dobrá káva. Chtěla bych, aby se mnou sdílely tu samou radost z krásné manikúry, která naplňuje mě. Zřízení salónu šlo až překvapivě hladce. Během pár krátkých návštěv příslušných úřadů bylo vše vyřízeno. Velice mile mě překvapila také ochota na osekém obecním úřadě při výběru prostor pro mé podnikání.“

Zatímco na konci roku Kateřina vítala své zákaznice pouze ve chvílích pracovního volna, teď už je situace zcela jiná. „Protože jsem doposud pracovala na tři směny, nebyl takový prostor pro nabírání nových zákaznic. Od nového roku přijímám nové klientky, ale volné termíny se velice rychle plní. Moje holky za mnou docházejí z Oseka a okolí a dojíždějí nejen ze Strakonice, Písku a Radomyšle, ale i z Prahy, což mi velice lichotí. Věková kategorie zákaznic je velmi rozmanitá.“ Poté, co se zdobením nehtů začala věnovat na plný úvazek a splnila si tak svůj sen, má mnohem více času sledovat novinky a trendy z celého světa. „Inspiraci čerpám nejvíce na mé oblíbené webové stránce značky Ruscona, se kterou pracuji. Trendem letošní zimy je barva lila, ale přiznám se, že ji vůbec nikdo nechtěl. Každá moje zákaznice je osobnost a každá má ráda něco jiného. Na Vánoce nesměla chybět krásná rudá a záplava třpytek, kamínků a lesku.“

Platí i u ní rčení o tom, že „kovářova kobyla chodí bosa“? „Na mých rukou nikdy neuvidíte jinou manikúru než nenápadnou. Zato na „mých holkách“ se můžu vyřádit. Nejvíce mě baví dlouhé a hodně extravagantní nehty. Každá z nich má jiný vkus, a proto jsou každé nehty originál...ať už jsou více či méně nenápadné. Nejtěžší je pro mě požadavek na tzv. „babyboomer“. Člověk se má pořád co učit a v čem se zdokonalovat. V březnu mě čeká školení na toto téma.“

Lucie Mrkvičková, Kateřina Kloudová

Vánoční stromek se letos rozzářil ve všech pěti vesnicích

Advent by měl být časem rozjímání, klidu v duši či možností načerpání nových sil. Většina z nás v tomto období konce roku ráda navštěvuje své přátele a rodinu. V Oseku byl tento voňavý čas letos již poněkolkáté zahájen setkáním na návsi u obecního úřadu. Na hodinu byla zastavena automobilová doprava a účastníci si tak mohli vychutnat ničím nerušené rozhovory se sousedy. V prostoru nad schody byl upevněn výstavní strom ozdobený barevnými světýlky, v tuto chvíli ještě čekající na svou velkou chvíli. Studené ruce návštěvníků zahřál horký čaj nebo „svažák“ a se zčervenálými tvářemi trpělivě čekali ve frontě, na konci které byli odměněni grilovanou klobásou „za lidovku“. Starostka Jitka Brejchová všechny uvítala, světýlka na stromku se probudila k životu a o chvíli později se chopili nástrojů otec a syn – Václav Kovář starší a mladší. Některým dětem se dělaly boule za ušima. To proto, že již netrpělivě otevřely první okénka s čokoládou na adventním kalendáři, který před pár okamžiky dostaly. Téměř každé z nich v ruce třímalo zdobený medový perníček. Paní Soňa Kohoutová, která tyto dobroty peče, letos musela jejich počet o dost navýšit. Loni se totiž beznadějně vyprodaly během první půlhodinky.

Součástí prvního adventního podvečera byl také tematický trh. Letos byl poněkud skromnějšího rázu, ale k dostání zde byly zcela originální výrobky tvořené s láskou. Domů jste si mohli odnést voňavé svíčky a ozdoby z včelího vosku, vánoční svícny a věnce, z drátků a korálků vyrobené anděly a stromky nebo baculaté sklenice výtečného medu. Dámy „tvořilky“, Jana Horvátová z Oseka a Věra Němcová z Podolí, nám v rozhovoru ochotně představí svou tvorbu a pan Martin Med, který stáčí med (jen těžko byste hledali muže s příznačnějším jménem), nám zajímavě vyprávěl o své zálibě.

Dámy, jak dlouho se již tvorbě věnujete a vzpomínáte si na úplné začátky?

Věra: Když se tak zamyslím, tak tvoření a vyrábění všeho možného mě bavilo asi odjakživa. Zrovna nedávno moje mamka vzpomínala na to, jak jsem jako malá měla pořád nůžky v ruce a něco vystřihovala. Na základní škole jsme vyráběli různé věci v družině s paní vychovatelkou Peterkovou. Potom jsem měla

období, kdy mě bavilo šití a přetváření nových modelů ze starších kousků. No a po letech jsem se vrátila k tvorbě dekorací. S papírovými ruličkami (papírovým pedigem) jsem začala pracovat asi před sedmi lety, kdy jsem si chtěla pro vlastní potřebu vyrobit košíky na drobnosti v bytě. Tenkrát by mě vůbec nenapadlo, že budu jednou své výrobky prodávat.

Jana: S drátkováním jsem začala před třemi roky, kdy jsem s kamarádkami absolvovala dva kurzy pro začátečníky. Hned mě to „chytlo“, a tak jsem začala hledat další a další inspiraci na internetu.

Jaké výrobky konkrétně vyrábíte?

Věra: Většinou se jedná o sezónní zboží, tedy hlavně vánoční a velikonoční tematika. Adventní věnce a svícní, závěsné věnce, stromečky, anděly, ozdoby na vánoční stromky, srdce, zápichy, ale i košíky na míru, obaly na květináče, různé figury na přání. Hodně mě v poslední době "chytly" přírodní materiály jako například šišky nebo mech.

Jana: Moje výrobky také nesou většinou vánoční a velikonoční tematiku. Občas ale vyrobím i nějaká srdíčka na Valentýna, kytičky atd. Ráda zkouším nové věci. Teď naposledy jsem zdobila svíčku andělskými křídly ze stříbrného drátku. Z toho jsem měla velkou radost já i obdarovaní.

Kde čerpáte inspiraci pro svou tvorbu a přicházíte každý rok s něčím novým?

Věra: Velkou inspirací jsou pro mě další tvořilky, se kterými se družíme ve facebookových skupinách. Spousta nápadů je pak na internetu. V obou případech se ale snažím, aby mé výrobky nebyly jen kopií něčeho, co vyrobil někdo jiný, ale abych na něm zanechala nějakou "svou stopu", aby to byl originál. Jindy se jen stačí dívat kolem sebe a nápad je tu. Na posledních adventních trzích jsem měla na prodej adventní svícen vyrobený z formy na dort, který měl velký úspěch. Když jsem v obchodě objevila červenou formu, hned jsem věděla, co z ní vyrobím. Vzhledem k tomu, že moje výrobky jsou trvanlivé a sezónní výrobky se dají opakovaně používat, snažím se vždy přijít s něčím novým, co u mě zákazníci v minulých letech neměli možnost zakoupit.

Jana: Inspiraci hledám hlavně na internetu. Měla jsem teď krátkou pauzu, letos se tedy teprve chystám hledat různé výrobky z drátků a korálků.

Z jakého materiálu vyrábíte nejraději?

Věra: Materiály ráda různě (i netradičně) kombinuji, takže asi nedokážu určit ten nejoblíbenější. Stejně tak je to i s výrobky. Mám radost, když se mým zákazníkům líbí. Nejlepší pocit je pro mě pak, když zákazník řekne, že výsledek předčil jeho očekávání.

Jana: Jednoznačně z drátků a korálků. Drátky kupuji většinou v železářství, korálky jen přes internet z několika internetových obchodů.

Je to pro vás i způsob odpočinku, je to tak?

Věra: Vzhledem k tomu, že má profese je často velmi psychicky náročná, je pro mě tvoření svým způsobem terapií. Při tvoření vypínám myšlenky, nechávám působit smysly a pak se těším z výsledku. Obzvláště, když pak výsledek udělá radost ještě někomu dalšímu.

Jana: Pracuji jako vedoucí a sociální pracovník v jednom na strakonickém pracovišti Jihočeského centra pro ZP a seniory. Vyrábění je spjato právě i s mou profesí. Občas mi pomáhají i kolegyně z práce a výrobky potom prodáváme v našem Dobročinném obchůdku v Prachaticích. Výtěžek potom putuje na sbírkový účet na podporu osobního auta pro naše služby. Dělán to ale hlavně sama pro sebe, pro můj psychický odpočinek.

Navštěvujete i jiné trhy a kde mohou zájemci vaše výrobky vidět?

Věra: Srdcovou záležitostí se pro mne staly trhy v Oseku a Radomyšli. Vyhovuje mi domácká atmosféra i to, že většinu návštěvníků znám osobně nebo se s nimi setkávám v okolí svého bydliště. Mám dvě malé dcery, takže je pro mne důležité předvánoční čas trávit s rodinou a trhy v Oseku i Radomyšli jsou rozumným kompromisem. Vzhledem k tomu, že výroba a prodej dekorací není mým hlavním zdrojem obživy, jsem se zákazníky většinou v kontaktu hlavně přes internet, a to na www.facebook.com/rulickovani, kde jsou k nahlédnutí i fotky mých výrobků.

Jana: Nedělám to primárně pro výdělek, nikde jinde tedy své výrobky neprodávám.

L. Mrkvičková, V. Němcová a J. Horvátová

Věrčin originální adventní věnec vytvořený z dortové formy a Janina závěsná dekorace

Pan Martin Med a jeho výtečný med

Ke včelaření jsem se dostal asi hlavně nějakou svojí vnitřní potřebou být Zemi a přírodě užitečný a dělat něco, co má smysl. Trochu jsem k němu přičichl již v dětství, které jsem z velké části trávil u dědečka a babičky na Vysočině. Děda byl celý život nimrod a jako takový měl na zahradě malý včelínek asi se šesti úly. Často sedával za hezkého počasí na židli vedle včelínu a "pásl" svoje včelky. Mnohdy jsem s ním ke včeličkám chodil, ale bylo mi kolem deseti let a včelek jsem se docela bál. Přesto jsem si vůni včelína zamiloval. Jako malý jsem toho moc nepochytil, protože dědeček byl hodně nemocný a zanedlouho nás opustil. Často si ale vzpomenu a cítím jeho vůni - vždycky voněl medem a voskem. Ta vůně se mi vracela i v dospělosti a i ona přispěla k návratu ke včelkám.

Můj tatka měl v práci kolegu, který včelařil a protože jsem potřeboval do začátku poradit a pomoci, tak dlouho jsem žadonil o kontakt, až jsem ho dostal. S pánem jsem se spojil, a protože byl jako většina včelařů dobrosrdečný a vstřícný, tak jsem rok jezdil k němu a "včelařil" s ním. Stali jsme se kamarády. Naučil jsem se základy a napřesrok jsem od něho dostal jedny včeličky do začátku. Občas mi ještě jezdil pomoci nebo poradit a dodnes se rádi setkáváme a povídáme nejen o včelkách.

Včely jsou pro mě forma odpočinku, načerpání sil, návratu sám k sobě a k přírodě. Samozřejmě, že jsou období, kdy je péče o ně náročná, ale ta vůně a radost mi to vždycky vynahradí. Na čas se péče o včelky počítat nedá. Záleží to hodně na počasí. Jaké je jaro, zda je dlouho zima nebo brzy teplo, jaké je počasí v době květu stromů, zda je tuhá zima nebo mírná jako v posledních letech... Je to koníček na čas náročný, ale nedá se obecně říci, kolik času skutečně zabere. Myslím si ale, že čím více času včeličkám věnujeme, tím více nám toho potom vrátí.

Nástupce zatím nemám. Zpočátku se mnou ke včeličkám chodila naše dcerka Magdalí, ale pak jsme přišli na to, že je alergická na včelí bodnutí a přestala. Ostatní členové rodiny se včel bojí, zatím jsem v tom tedy sám. Třeba se to někdy změní - kdo ví. Pokud je ale třeba, pomáhají při vytáčení medu, při výrobě rámečků či tavení vosku...

Co se týče medu, minulý rok byl velmi slabý. Bylo to zase počasím - když všechno kvetlo a včelky měly venku hojnost, tak byla taková zima, že nemohly létat a z jarních stromů tak nepřinesly téměř nic. Potom bylo zase takové sucho, že všechen nektar z květů vyschl a nebylo co sbírat. První květový med skoro nebyl, až ten druhý medovicový se trochu urodil. Bylo ho taky méně, ale víc než květového a hlavně byl hodně tmavý a hustý.

Včelařím hlavně proto, abych přinesl něco svému okolí a ne pro ohromný medový výnos, včeličkám proto část medu nechávám na zimní zásoby a krmím je pak méně cukrem.

Mívám okolo deseti včelstev. Rok od roku se to mění, někdy je jich více, někdy méně...podle toho, jak jsou silné. Někdy se dají rozdělit a rozmnožit, jindy jsou zase slabé a musí se jich spojit několik dohromady.

Na adventní trhy chodíme s medem rádi, dělá nám radost nabídnout lidem z našeho okolí něco zdravého a dobrého... Navíc naše holky umí med krásně zabalit a tak může udělat radost i jako dárek.

Martin Med

Rozsvícení stromečku v Petrovicích

Poprvé byl adventní čas v Petrovicích zahájen v sobotu 30. 11. 2019 společným rozsvícením vánočního stromku před hasičárnou. Po krátkém slovu Evy Barborkové a rozsvícení světelných řetězů následoval program místních dětí. Veronika Divišová zahrála na příčnou flétnu, po Petrovicích a okolí se rozléhaly tóny známých vánočních koled a byl cítit domácí vánoční punč. Ondřej Bláha pro tuto příležitost složil básničku. S recitací pomohla Veronika Divišová, protože Ondra byl na judovém zápase v Kaplici, odkud přivezl krásné 3. místo. Rozsvícení vánočního stromku se zúčastnila většina místních obyvatel.

Eva Barborková

Báseň Vánoce

Ondřej Bláha 11 let, Petrovice

Adventní čas dnes vítá nás,
stromček si rozsvítíme,
na Vánoce se všichni těšíme.
Za dva týdny snad ti trochu nasněží,
až půjdeme k večeři.
Vánoční čas začíná,
každý z nás se usmívá.
Když rozsvítí se stromček,
každý tam má dáreček.
Největší dárek mít,
je spolu s rodinou být.

Vánoční stromek v Malé Turné

Tak jsme se zase sešli ve „Vídni“...
Díky zastupitelům obce jsme dostali krásný stromček i s osvětlením, abychom ozdobili maloturenskou náves. Moc si toho vážíme a tímto jim děkujeme. Trochu jsme jej nastrojili a 30.11. v 17 hodin jsme se sešli u stromečku, abychom ho poprvé rozsvítili a společně zazpívali koledy. Sešlo se nás hodně a šli jsme potom oslavovat do „Vídne“ - tam jsme trochu lépe zpívali!

Jako děťátko u stromečku nás zachránila malá Rozárka Lebedová, která měla v ten den svoje první narozeniny. Snad příští rok přijde více dětí, již je tu máme...

Ještě jednou díky za stromek OÚ Osek a za účast na zahájení adventu obyvatelům obce Malá Turná.

Zdena Jůzková

Sport

Oddíl stolního tenisu opět přivítal své bavorské sportovní přátele

Pouhé tři dny před Štedrým dnem uspořádal oseký oddíl stolního tenisu již 29. ročník turnaje Euroregionu Šumava – Bavorský les. Klání se zúčastnilo devět domácích hráčů, kteří přizvali další čtyři posily – Michala Čapka, Josefa Mlíčka a bratry Bezpalce, kteří v oddílu dlouhá léta působili a stáli u zrodu turnaje. Německá skupina čítala na 16 zástupců bavorských oddílů. Pozvání přijali také Milan Orlowski a Jindřich Panský, kteří se zlatým písmem zapsali do historie československého stolního tenisu. Hráči byli rozděleni do sedmi skupin a po přivítání, kterého se ujala Jitka Brejchová společně s Ondřejem Klímou, mohli všichni začít měřit své síly. Čtrnáct postupujících hráčů doplnili i samotní Orlowski a Panský, kteří sehráli každý po třech zápasech a potom se, asi ne zcela překvapivě, probojovali až do finále. Po prvních čtyřech setech bylo skóre 2:2, a tak následoval set pátý, který pojali veskrze exhibičně. Němečtí hosté nešetřili překvapenými pohledy ani mohutnými ovacemi. Do vítězného konce nakonec zápas dotáhl Jindřich Panský. Libor Holman, jednička A týmu, se usadil na třetí pozici a nejlepší ve čtyřhře byl domácí veterán Karel Hauser (73 let) s německým kolegou Stefanem Fredlem. Během celého náročného dne domácí hostili německé protějšky doma připraveným občerstvením a večer se společně najedli a pobavili v radomyšlské hospodě Na křenovce. Příští rok hráče čeká jubilejní třicátý ročník, který se bude konat v Německu.

Výsledky: čtyřhra

1. Hauser Karel (TJ Osek), Fredl Stefan (SV Finsterau)
2. Maleček Karel (TJ Osek), Kurz Christian (DJK Buchlberg)
3. Smolík Milan (TJ Osek), Wagner Max (TSV Spiegelau)
4. Bezpalec Pavel (ČB), Moosbauer Stefan (SV Finsterau)
5. Bezpalec Václav (ČB), Votrubec Roman (TSV Ringelai)
6. Mrkvička Pavel (TJ Osek), Schrepf Patrick (Roding)
7. Mlíčko Josef (Sokol Strakonice), Ambros Andreas (SV Finsterau)
8. Klímová Andrea (TJ Osek), Dillinger Tobias (SV Finsterau)

Výsledky: dvouhra

1. Panský Jindřich (KT Praha)
2. Orlowski Milan (KT Praha)
3. Holman Libor (TJ Osek)
4. Moosbauer Stefan (SV Finsterau)
5. Kurz Christian (DJK Buchlberg)
6. Friedl Stefan (SV Finsterau)
7. Bergauer Florian (DJK Buchlberg)
8. Peterka Václav (TJ Osek)

Zleva: Milan Orlowski, Libor Holman a Jindřich Panský po skončení turnaje (foto z JCTed)

Osecký kanonýr Honza Hoch s přehledem zvítězil v anketě o nejlepší gól roku

Výstavní branku z půlky oseckého ostrostřelce Jana Hocha jste mohli na podzim zaznamenat i v rubrice s názvem „Borec na konec“ ve vysílání TV Nova. Že se jednalo o velmi povedený počin, svědčí fakt, že Honzův gól byl společně s dalšími pěti brankami nominován na gól roku v anketě Jihočeského fotbalu. Tuto soutěž, ve které hlasovali návštěvníci internetových stránek, Honza s drtivou převahou nakonec vyhrál (65% všech hlasů). Konkurovali mu další vydařené góly a zákroky, které proběhly během podzimní části soutěže. Jak Honza vnímá své vítězství v anketě a byl jeho gól opravdu ten nejvydařenější? Pojďme se ho zeptat...

V anketě jsi získal nejvíce hlasů. Jak výsledek hodnotíš ty? Věřil jsi, že zvítězíš nebo jsi měl osobně ještě jiného favorita?

Honza: Mně se líbily všechny akce, které byly spolu s mým gólem ve výběru. Jsem rád, že lidé nakonec zvolili můj gól jako ten nejhezčí. Určitě tomu trošku pomohl i fakt, že tento gól vysílali v televizi, v rubrice Borec na konec. Snad se ten náš Osek díky tomu také trošku proslavil (smích).

Pamatuješ si na detaily gólu? Nachomítl jsi se spíš náhodou nebo to byla promyšlená akce?

Honza: Branku si pamatuji celkem přesně. Bylo to v domácím zápase s Čimelicemi, okolo 15. minuty. Povedlo se mi soupeři sebrat míč na polovině hřiště, a tak jsem si řekl, že zkusím brankáře překvapit a vystřelím...a ono to takhle hezky vyšlo. Promyšlená akce to nebyla, spíše to bylo nejlepší řešení situace v danou chvíli.

Je to nejlepší gol tvé kariéry?

Honza: Pár pěkných branek už se mi podařilo vstřelit, ale tato je určitě zatím nejhezčí.

Proběhne také veřejné vyhlášení vítěze?

Honza: Veřejné vyhlášení v plánu není. Byla to internetová anketa na stránkách jihočeského fotbalu.

Jak vidíš šance oseckého týmu v jarní části sezóny?

Honza: Doufáme, že v jarní části tabulky budeme předvádět lepší výkony, budeme sbírat více bodů a naši hrou budeme dělat radost fanouškům. Moc děkujeme za podporu v podzimní části a těšíme se na vás na jaře.

Zimní fotbalové prázdniny

V období fotbalové zimní přestávky se osečtí hráči sešli jako každoročně na Nový rok k novoročnímu fotbálku v hale v Oseku a o čtyři dny později k oblíbenému hokejovému utkání na zimním stadionu ve Strakonicih.

Čtrnáctého ledna se obě mužská družstva ponoří do náročné zimní přípravy na jarní část mistrovských soutěží. Trénovat budou třikrát v týdnu jak v osecké hale, tak na umělce ve Strakonicih. Nejdůležitějším bodem přípravy bude zimní soustředění v Sušici od 30. ledna do 2. února t.r.. Pak již následuje série čtyř přípravných utkání. Jarní část mistrovských utkání se otevře zápasem krajského přeboru 14. března 2020, kdy se od 15,00 hod. střetne osecké „áčko“ na domácím hřišti s nováčkem soutěže Lažištěm.

Věra Hochová

Jubilanti

Listopad

Jaroslava Havlíková, 86 let, Jemnice

Jarmila Smolíková, 84 let, Malá Turná

Marie Lehečková, 70 let, Osek

Anna Klasová, 86 let, Osek

Prosinec

Božena Kovářová, 85 let, Osek

Júlia Kováčová, 82 let, Osek

Jaroslava Novotná, 70 let, Osek

Všem oslavencům srdečně gratulujeme!

Přistěhovaní: 6 (včetně narozených miminek)
Odstěhovaní: 1

Narodili se

Melisa Housková, 10. 10. 2019

Sofie Martincová, 17. 10. 2019

Kristián Brod, 18. 10. 2019

Samuel Vach, 21. 11. 2019

Opustili nás

Anna Klasová (19. 11. 1933 – 4. 12. 2019) – zemřela ve věku 86 let

Plánované kulturní akce

25. 1. Hasičský ples

Místní sbor dobrovolných hasičů vás zve na tradiční hasičský bál. Hudba k tanci zajištěna, čeká na vás bohatá tombola a příjemná obsluha.

15. 2. Ping-pongový turnaj pro amatéry

Pojďte i letos změřit síly se svými sousedy a trochu si zasportovat. Pro registraci a další informace sledujte vývěsky, kde budou včas vyvěšeny plakáty.

7. 3. Oslava MDŽ

Odpoledne věnované výhradně ženám. Uvidíme, zda i letos bude zajištěna skvělá pánská obsluha jako v loňském roce.

13. 3. Obecní ples

Obec Osek i letos pořádá ples, který se vždy těší hojné účasti.

14. 3. Dětské maškarní

Děti budou mít možnost se opět převléci do kostýmů svých oblíbených hrdinů a společně se vydovádět.

Březen - Osecký blešák

Začněte vyklízet sklepy a skříně, na březen se chystá v pořadí druhý osecký bazar. Zboží bude možné prodávat, kupovat i měnit. Datum akce bude upřesněn, pro více informací sledujte obecní vývěsky.

Chcete rozšířit naše řady přispěvatelů? Máte zajímavé nápady na články? Píšete povídky, pohádky, fejetony nebo básně? Své příspěvky a připomínky posílejte na adresu lucie.mrkvickova@seznam.cz. Děkujeme!